

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Tertiam, & Quartam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Approbatio Confessariorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98599)

refert Summa Bullar. in verbo Missa pag. 403.

- 2 Quia quidem resolutio eo innatur fundamento si quidem certum est, nec dubitari potest, quod huiusmodi benedictio fontis Baptismalis connumeratur inter functiones parochiales, ergo necessario ad ipsum, & proprium loci ordinarium Parochum pertinere debet tale munus exercere, & ita servatur in praxi, & sic scribit modernus Carat. in tract. de iuribus parochialibus c. 6. pag. 6, quem refert Nouarius conclus. 1. de functionibus parochialibus.

RESOLVT. CCCX.

- 1 Delatio Sanctissimi Sacramenti in die Cene Domini fit per Parochos cum ad illos tale munus spectat num. 2.

Delatio Sanctissimi Sacramenti, & celebrationes Missarum Feria V. in Cena Domini, & Sabbati sancti. An sit functio parochialis.

TEmpore quo Sacra Congregatio Rituum regeretur per Eminentissimum, & Reuerendiss. Cardinalem Prolomæum, & in ea uti Secretarius affidebat Alexander Gratianus die 18. Maij in Anno Millesimo sexcentesimo secundo, eadem Sacra Rituum Congregatio declarauit Sanctissimi Sacramenti Delationes, & celebrationes Missarum feria quinta in Cena Domini, & Sabbati sancti quoque connumerari inter functiones parochiales, nec tale munus spectare ad Cappellanos, siue Sacristas Ecclesiarum fortè à laicis deputatos, sed ad proprium Parochum, seu Rectorem animarum curam habentem in Ecclesijs huiusmodi institutum, vt habetur in summa Bullar. in verbo Missa, & legitur in tractat. Carat. de iur. parochial. c. 6.

Vnde videmus hodiernis temporibus, tam in Ciuitate Neapolis, quam in alijs Regni loci delationem Sanctissimi Sacramenti fieri à proprijs Parochis, & illos similiter in Feria quinta Cene Domini, & Sabbati sancti celebrare Missas, sequitur Nouarius in opusculo noui Iuris Pontificij conclus. 1. de functionibus parochialibus, tom. 2.

RESOLVT. CCCXI.

- 1 Asperisiones quæ in Paschalis diebus fieri solent in domibus fidelium, an connumerentur inter iura parochialis, & num. 2.

Aspersio domorum An sit functio parochialis.

- 1 Viget praxis, quod in die Sabbati sancti facta benedictione fontis, soleant aspergi domus median- te aqua benedicta.

Quod quidem ius spectat ad Parochos, qui in Parochianorum domibus hæc solemnitate facere debet, nec alius poterit huiusmodi usurpationem prætere- re cum inter functiones parochiales similiter connumeretur huiusmodi facultas aspergendi domos, vt legitur in summa Bullar. in verbo Missa pag. 403. versic. Candelarum, & voluit Sacra Congregatio Rituum, quæ ita declarauit ad fauorem parochorum, sequitur, & meminit Carat. in suo methodico tractat. de Iuribus parochialibus cap. 6. versic. functiones, &c.

- 2 Vnde merito dum in Curia Archiepiscopali Neapolitana ob mortem Eminentissimi, & Reuerendissimi Cardinalis Carafæ bonæ memoriæ Vicarius Capituli Sede vacante, munere fungeret, prætendereturq; pro parte cuiusdam Sacristæ deputati à quibusdam extauritarijs intus quandam Ecclesiam parochialem huius Ciuitatis Neapolis, quod ipse poterat in tali die facere huiusmodi asperersionem, præcedente memoria,

li porrecto pro parte Reuerendi Parochi dictæ Ecclesiæ, per dictam Curiam Archiepiscopalem fuit mandatum sub pena excommunicationis ipso facto incurrendæ, quod talis Sacrista se abstineret, nec se intromitteret in aspergendo domus parochianorum, & sic fuit manutentus in possessione proprius parochus, qui habebat in huiusmodi functionibus parochialibus assistentiam iuris, & intentionem fundatam, & ita fuit executum.

Sicque alias mandauit in mea Dicecesi Vici Equen- dum casus ex facto accidisset.

PRAXIS APPROBATIO
Confessariorum.

RESOLVT. CCCXII.

- 1 Confessarij approbatio fieri debet ab habente iurisdictionem ordinariam.
- 2 Vicarius, & Capitulum Sede vacante possunt approbare Confessarios.
- 3 Iurisdictionem Episcopalem habens in populum potest approbare.
- 4 Episcopus potest Sacerdotem alterius diocesis approbare.
- 5 Regulares pro audienda confessione secularium indigent approbatione Ordinarij, & quid pro audienda confessione monialium, ibidem.

Approbatio Confessariorum à quo facienda.

- 1 Omnes habentes iurisdictionem ordinariam possunt approbare Confessarios in eorum territorio, & districtu, ita quod approbatio hæc ab Episcopo confirmato, & habente subditos iuxta Concilij Tridentini dispositionem sess. 23. cap. 15. de reform. fieri potest, vel à Vicario Generali, qui vices Episcopi sustinet, aut à Capitulo Sede vacante, tanquam Episcopalis iurisdictionis successor, ea. dum olim de maior. & obediens. latè Nouarius in suo opusculo noui iuris Pontificij conclus. 1. de confessione Sacramentali.
- 3 Sicque similiter ab alio habente iurisdictionem Episcopalem in populum exemptum à iurisdictione ordinaria, quia dum ille habet iurisdictionem Episcopalem, ideo ei licet Confessarios in suo territorio approbare, Reginald. in praxi fori pœnitential. lib. 1. n. 180. Vasq. quæst. 93. art. 3. dub. 3. Sanchez de matrim. disp. 29. num. 14. lib. 3. & ita consilui ad fauorem D.
- 4 Anelli Ceraoli Archipresbyteri S. Petri. Posset tamen Episcopus approbare Sacerdotem alterius Dice- cesis, si aliqua ratione fiat subditus ipsi Episcopo, vt si fiat ei subditus ratione alicuius ministerij, ad quod obligatur in ipsius Episcopatu, aut ratione domicilij, aut habitationis pro aliquo tempore, pro quo saltem possit illum approbare, Reginald. in praxi fori pœnitential. lib. 1. num. 187. Leon. de potest. confels. temp. l. ubi. extra ordin. q. 4. num. 28.
- 5 Et hæc approbatio est necessaria, etiam respectu Regularium, quando secularium confessiones audire intendunt, vt post plures aduertit Nouarius loco cita- to n. 9. vbi tamè n. 10. docet Regulares Confessores in monasterijs Monialium, quæ sub cura Regularium sunt, non indigent approbatione Episcopi, sed suffi- cit, quod sit data à suo Superiore.

RESOLVT. CCCXIII.

- 1 Sacerdotium requiritur, vt valeat approbati ad audien- das confessiones.
- 2 Potestas absoluedi confertur in ordinatione, & per quæ verba.

3 Ordina-

- 3 *Ordinatus absque verbis quorum remiseritis peccata, & an validè absoluat.*
 4 *Pro Sacerdote habitus, cum non sit, an validè absoluat.*

Qui possint approbari ad audiendas confessiones.

- 1 **N**otum esse debet, quod soli Sacerdotes possunt approbari ad hunc actum exercendum, quia illi tantum sunt capaces huius iurisdictionis cum ad tale exercitium character Sacerdotalis in exercite simpliciter necessarius sit, quæ potestas absolventi conferitur in ipsa ordinatione Sacerdotis per illa verba, Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, taliter quod Sacerdos, cui Episcopus post ordinationem non dixit illa verba, Accipite Spiritum sanctum, &c. non posset validè a peccatis absolvere, & si obtineat hanc iurisdictionem ordinariam, vel delegatam, suos subditos, cum requiratur præfata potestas prius tradita in ordinatione, D. Th. in addit. ad 3. p. quæst. 8. art. 3. Suarez 4. to. disp. 16. sect. 3. n. 16. Vasq. de penitentia quæst. 93. art. 1. dub. 2. ita quod nec erit valida absolutio data ab eo, qui non est Sacerdos, licet communiter pro tali haberetur, cum ad hoc impedimentum iuris diuini, quod ab Ecclesia suppleri nequit, Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 22.

RESOLVT. CCCXIV.

- 1 *Approbatio Confessarij qualiter faciendâ.*
 2 *Sacerdos non idoneus admissus ab Episcopo ad audiendas confessiones non censetur idoneus.*
 3 *Quæ requirantur, ut indicetur idoneus.*

Approbatio quomodo faciendâ ab Episcopo Confessarij.

- 1 **S**ciendum est, quod approbatio faciendâ in personis Sacerdotum, ut valeant audire fidelium confessiones, debet esse per examen, aut alia ratione ab Episcopo iam confirmato, & habente subditos, iuxta Sacri Concilij Tridentini dispositionem sess. 23. c. 15. de reformat.
 2 Vnde sunt qui dixerunt, non censeri approbatum Sacerdotem, & consequenter idoneum non esse ad absolvendum, qui fuit approbatus, & admissus ab Episcopo sciente illum non esse idoneum, Suarez disp. 28. n. 7. sect. 1. Reginald. in praxi fori penitential. lib. 1. n. 197. nam Sac. Concil. Trident. d. c. 15. requirit, ut Sacerdos qui beneficium parochiale non habet iudicetur idoneus, hic autem non verè indicantur idoneus, sed potius ficti, dum Episcopus interius sciat, & indicet non idoneum, quare Sacra Congregatio ibi requirere videtur approbationem cum iudicio, & iudicium cum approbatione coniungim, & sic dicendum est interius esse indicandum idoneum, & exterius approbationem faciendam, sequitur Fr. Bartholom. a S. Paulo in tractat. de Indulg. quæst. 79. lib. 4. qui in quæst. 80. post alios affirmat, quod quando Episcopus iudicat idoneum aliquem Sacerdotem, & illum uti talem approbat, licet re ipsa non sit idoneus, talis approbatio censetur valida.

RESOLVT. CCCXV.

- 1 *Lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus.*
 2 *Scriptura non requiritur ad approbationem Confessarij.*
 3 *Cautela est approbationem fieri in scriptis, & de ratione.*
 4 *Quomodo servetur in Curia Archiepiscopali.*

Approbatio Confessarij faciendâ per Episcopum, An debeat esse in scriptis.

- 1 **S**acrum Concilium Tridentinum loquens de approbatione, id non aperit, unde formam appositæ non videtur, cum lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debeamus, leg. de pretio, ff. de public. in rem action. leg. non distinguemus, ff. de recept. Arbitr. Et quod lex non dicit, non est ab homine præsumendum, leg. dissentientis, C. de repud. Ideo ad validitatem huiusmodi approbationis non requiritur, quod detur in scriptis, Reginald. in praxi fori penitential. lib. 1. num. 198. Graff. decis. part. 1. c. 13. n. 5. Nouarius in suo opusculo noui iuris Pontificij conclus. 1. nu. 8. de Confessione sacramental. quamvis consultius esset, quod in scriptis detur, ad finem, ut Confessarius valeat eam exhibere quoties occasio eueniret, prout, & ita solet seruari, & seruatur in Curia Archiepiscopali Neapolitana, per quam prævio examine solet concedi ista approbatio, & facultas aliquando per sex menses, & aliquando per annum, iuxta personarum qualitates, & idoneitatem.

RESOLVT. CCCXVI.

- 1 *Approbatio durat etiam post mortem approbantis, quousque reuocetur, & de ratione num. 2.*
 Et quid in praxi seruetur, num. 6.
 3 *Approbatio reuocari potest superueniente iusta causa, seu in idoneitate, & num. 4.*
 5 *Authoris obseruantia in nouiter examinando Confessarios in eius aduentu.*

Approbatio Confessarij An reuocetur per mortem approbantis.

- 1 **Q**uamuis iuxta dicta per Suarez disp. 28. sect. 8. n. 1. & per Vasquez quæst. 93. artic. 2. dub. 4. approbatio Confessarij facta à loci Ordinario possit reuocari, Tamen quousque reuocetur semper durat, ita quod neque per mortem concedentis extinguitur, Suarez to. 4. d. disp. 28. sect. 4. n. 22. Coninch. de penitent. disp. 8. dub. 7. n. 49. ad instar præsentationis mendicantium factæ Episcopo scribit Nauar. in Manual. c. 27. num. 266.
 2 Nam hæc non solum est gratia facta, de qua materia optimè recentèr discutiit Nouarius to. 2. quæst. forent. quæst. 80. verum etiam iuridica declaratio, quæ procedit, & est in viridi obseruantia vsque quò in effectu reuocetur, licet possit ex aliqua iusta, & rationabili causa reuocari, ut dicit Suarez loco citato, quia fundamentum huiusmodi approbationis minimè est, & dicitur immutabile, cum fundatum sit in morum qualitate, scientia, & similibus conditionibus necessarijs ex parte Confessariorum, quæ qualitates possunt mutari, & sic Ordinarius potest retrocedere.
 3 Quæ conclusio vera redditur ex dispositis in ca. accepimus de etat. & qualit. ibi in illis verbis, (Nisi forte postquam promoti fuerint reddiderint se indignos,) ex qua sanctione aperte patet, ut qui idoneus erat, posset euadere in idoneus, & consequenter approbatio iam facta posset reuocari, prout pluries videtur seruari in Curia Archiepiscopali Neapolitana, & ego pariter seruavi in mea Diecesi, in qua cum aduenissem, ut meæ conscientia satisfacerem mandauit, quod vocarentur omnes Confessarij approbati à meo prædecessore, & quos idoneos reperi, confirmaui, ut per Suarez loco citat. n. 5. Mirand. in Manual. Prælat. quæst. 45. art. 7. conclus. vnic. tom. 1.
 4 Inde, ut ad articulum principalem reuertar in præxi seruatur, quod mortuo Ordinario solent Confessarij ab ipso expositi audire confessiones, donec licentia, seu delegata iurisdicção, aut à successore Episcopo reuoce-

reuocetur, aut confirmetur, Graff. decif. aur. li. 1. c. 13. n. 49. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 18. n. 72. Henric. in summa lib. 6. de penitent. c. 6. n. 7. Sayr. de censur. lib. 7. c. 14. n. 7. & ita tempore mei Vicariatus Capituli Sede vacante ob mortem Eminentiſſimi Domini Cardinalis Carafæ bonæ memoriæ ſeruatum eſt.

RESOLVT. CCCXVII.

- 1 Regularis approbatus extra Diaceſim approbantis non poteſt audire confeſſiones.
- 2 Urbaniſſ. Papa VIII. quid diſpoſuit in materia priuilegiorum conceſſorum Regularibus in materia confeſſionis.

Regularis approbatus ab aliquo Antiftite an extra ciuitatem Diaceſim peccata audire valeat abſque alia approbatione.

- 1 R egulares ſemel ab aliquo Antiftite approbati extra ſuam Diaceſim non poſſe audire confeſſionem, concludendum eſt cum Sylueſt. in ſumm. in verb. confeſſus il 1. §. 14. Nauar. in Manual. c. 27. n. 266. verſ. 6. Viuald. in Candelabr. aur. par. 2. tit. de abſol. n. 50. Beneuent. de penit. cap. 16. queſt. 3. dub. 2. Miranda in Manual. Prælat. queſt. 45. art. 8. concl. vnic. Valer. differet. inter vtrumque forum in verbo abſolutio, differet. r. n. 2. vbi alios allegat firmans puniri poſſe ſi abſque licentia, & approbatione Episcopii, quod etiã docet Nouariuſ in opusculo noui Iuris Pontificij concl. 2. in fine de Confeſſione Sacramentali.

Et his temporibus ex Bulla Sæctiſſimi Domini Noſtri D. Urbani Papæ VIII. 12. Septembris 1628. ſunt reuocata omnia priuilegia quibuſuis Religioſis, Societatibus, &c. audiendi Confeſſiones abſque Ordinarij examine, & approbatione ibi (Confeſſores verò ſiue regulares, ſiue ſeculares quomodocunque exempti, tam ordinarij, quam extraordinarij ad confeſſiones Monialium, etiam regularibus ſubiectarum audiendas nullatenus deputari valeant, niſi prius ab Episcopo Diaceſano idonei iudicentur, & approbationem que gratis concedatur obtineant.)

PRAXIS EXTAVRITARVM.

RESOLVT. CCCXVIII.

- 1 Extauritæ nomen declaratur.
- 2 Extauritæ dicuntur loca pia.
- 3 Loca quando dicantur Eccleſiaſtica.

Quanam vocentur Extauritæ, & an dicantur loca pia.

- 1 N E ſuper incognitis terminis procedere videamus ſcire debent cuncti, quod in Ciuitate Neapolis, imò, & in quantumpotentiſſimis eiufdem Regni partibus ex communi conſuetudine congregandi laiciſ eiufdem octinæ, ſiue regionis, loci, vel parochiæ qui deputantur, ac præficiuntur, & onus habeant obuentiones pias exigendi illaſque perſonis Eccleſiaſticis, aut etiam in beneficium infirmorum egenorum, debiliuſ, & aliarum miſerabilium perſonarum diſtribuât, & excarcerant pauperes, vel illis alimenta præſtant, aut captiuos redimunt, vel orſanas, & pauperes dotant, & alia ſimilia charitatis opera exercent, ac tales Congregationes, extauritæ appellari ſolent.

- 2 Quæ quidem vtiq; loca pia dicenda ſunt, vt per Nouariuſ de elect. fori queſt. 56. ſect. 2. in vltima impreſſ. dum in eis opera pia exercentur, prout eſt egenos adiuuare, pauperes alimentare, orſanas dotare, & ſimilia agere, nam ſecundum Authorem citatum in

Praxis Aloyſ. Ricc. Pars W.

eodem tract. de elect. & variationis fori queſt. 42. n. 11. in antiqua impreſſione Neapolitana ſect. 1. vbi in aliquo loco ſunt deſtinata bona in alimoniam pauperum, vel in eo exercentur aliqua opera pietatis, & charitatis, ſemper illa loca dicuntur pia, & gaudent priuilegijs piæ caſe, ex dictis per Bald. conſil. 162. vol. 5. & Capr. conſil. 54. colum. 2. idem Nouariuſ in praxi elect. fori queſt. 43. num. 1. ſect. 1. in antiqua editione.

- 3 Bene verum, vt loca Eccleſiaſtica appellari poſſint requiritur, quod ſint approbata, & ædificata auctoritate Romani Pontificis, vel Ordinarij Episcopii, iuxta ea, quæ probauit Marta in tractat. de iuriſdict. caſ. 113. à num. 21. cum ſeq. par. 4. taliter, quod vbi conſenſus Papæ, vel Ordinarij non apparet in fundatione bene appellari poſſunt loca pia, ſed non Eccleſiaſtica, & Religioſa, iuxta ea quæ tradit Gutierrez Canon. præct. queſt. lib. 1. queſt. 33.

RESOLVT. CCCXIX.

- 1 Reſtitutio in integrum datur minori.
- 2 Reſtitutio in integrum datur Eccleſiæ.
- 3 Extauritæ quando detur reſtitutio in integrum, & numero 4.

Extauritæ an habeant beneficium reſtitutionis in integrum.

- 1 C ertum eſt, quod reſtitutio in integrum, aduerſus tres ſententias conformes ſicuti datur minori, Myſing. obſeruat. 84. Menoch. conſil. 478. num. 56. & conſil. 757. num. 1. ita pariter competit eccleſiæ cui in hoc diſtinctè æquiparatur ſecundum Innoc. in cap. auditis de integr. reſtit. Cappell. Tolof. decif. 54. Benintend. decif. 85. num. 6. Mil. in promptuar. in verſic. reſtitutio ita datur, vbi ait, quod ita datur minori, & eccleſiæ reſtitutio contra plures ſententias ſicuti contra vnam, idem dixit Roman. de loco pio ſingul. 94. Sfor. Odd. de reſtit. in integr. q. 3. art. 4. & 5. & art. 6. num. 46. & adde Burſat. conſ. 55. num. 14. & in Minore, an & quando ei reſtitutio in integrum concedatur, ſeu alijs perſonis priuilegiatis ob peremptionem iſtantiæ, Caſtil. decif. 111. per totam, vbi examinat queſtionem, & Mut. decif. 58. intentum, quod ſtatim, quod fuerit perita impedit exequutionem non ceptâ, ad text. vbi gloſſ. in verbo poſtulatâ C. de integr. reſtit. poſtul. procedere, etiam aduerſus tres ſententias conformes, quando non petitur malitiouſe, & per calumniam dixit, Salic. in l. 1. C. ne lic. tertio pro noct. queſt. vlt. contra Bal. ibidem contrarium tenentem Lancellot. de attentat. pendens. reſtit. in integr. num. 88. & ſeq. & num. 93. ſubdens hanc opinionem eſſe, vetiorem, & communiorem pro qua tenent longè plures Doct. & numero, & auctoritate, & de magis communi dixit Gabr. de execut. rei iudic. concluf. 1. n. 17. Cappell. Tolof. decif. 54. Myſing. centur. 3. d. obſeruat. 84. ad finem, vbi refert ita in Camera ſapè decifum maximè quando ex antiquis, aut nouis actis aliquid appareat, quod ceſſet præſumptio calumniæ, Magon. decif. Flor. 104. n. 25. Mohed. decif. 77. & dec. 176. Maſcar. concl. 1280. n. 18. & 23. qui poſt alios hoc intelligit, quando aliquid aliunde conſtare de iniuſtitia ſententiariuſ, Sfor. de reſtit. in integr. queſt. 43. art. 3. Laurent. in decif. Auenion. 2. per totam, Rimin. conſil. 593. n. 28. & 69. velum. 5. & Teſaur. decif. 181. ad fin.

- 3 Sed an idè procedere debeat reſpectu extauritaruſ, dubitari poteſt, & quidem prima facie videtur diſtinguendum, quod aut illæ ſunt erectæ cum auctoritate Summi Pontificis, vel Episcopii loci ordinarij, & tunc ſine dubio debet gaudere hoc beneficio reſtitutionis in integrum, vt in ſimili iudicatū refert Cabedus decif.

M m Luſita-